

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franko p. p. f 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van de Tijd.

VRIJDAG 1 JUNIJ.

Advertentiën van Zes regels en daar beheden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cent de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 85 cent zegelregt betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 31 Mei.

Men verzekert dat Keizer Napoleon III bezig is met een verhandeling over de daden en geschriften van Julius Caesar zamen te stellen. Dit belooft een merkwaardig boek te worden, en wij zijn zeer verlangend het te lezen. Niet onmogelijk zou het wezen dat dit geschiedkundig werk met de keizerlijke pen een politieke strekking verkrijgt, en in de levensbeschrijving van den Romeinschen veldheer en staatsman wenken voor den tegenwoordigen tijd te vinden waren, zoo goed als in *Napoleon III et l'Italie* en *Le Pape et le Congrès*. En al had de gekroonde auteur zulk een oogmerk met zijn arbeid niet gehad, en al ware het hem alleen te doen geweest om zijn onderwerp, toch zou ieder, in 's schrijvers oordeelvingen over het verleden, niets dan toespeelingen voor het heden willen zien.

Wij kunnen ondertusschen zeer goed veronderstellen dat Lodewijk Napoleon een boek schrijft zonder nevenleelingen. Hij heeft als auteur onmiskenbaar verdiensten, en ofschoon zijn stijl dor en opgeblazen terzelfder tijd is, alle puntigheid ontbeert, en slechts zelden door eenige verheffing wordt bezielt, toch bezit hij woordenrijkheid, ronding, en vooral dat *rondband* wat voor Fransche ooren zoo aangenaam klinkt. In het algemeen voert de Keizer de pen beter dan de meeste Fransche schrijvers uit den tegenwoordigen tijd. De beschouwingen van den *Moniteur*, welke hem worden toegeschreven, en de beide bovengenoemde brochures staan, onder het opzigt van auteurs-talenten, veel hooger dan de betoogen van eenig Parijsch blad, die van Louis Veuillot in wijlen den *Univers*, en sommige hoofdartikelen in het *Journal des Débats*, vóór de jongste verandering der redactie, uitgekomen. Dit gevoelt de Keizer, die onder meer heegerlijke eigenschappen, ook de gaaf bezit van zijn waarde juist te kunnen berekenen, waar-schijnlijk zeer goed. Geen wonder derhalve dat hem de lust zou aangrijpen om, enkel voor zijn genoegen en ontspanning, de pen van den historiograaf ter hand te nemen. Wij altans zouden in zulk een geneigdheid van den keizerlijken dagbladschrijver niets vreemds vinden.

Daarenboven moet het onderwerp, dat hij zich ter behandeling uitkiest, voor hem vooral veel aantrekkelijks hebben. Julius Caesar was een man, wiens karakter en begaaftheden menige overeenkomst met den Franschen Keizer oplevren. Als deze was hij veldheer, staatsman, schrijver, en een meester in de kunst van omkoopen. Zekerlijk, wij stellen de geschriften van Lodewijk Napoleon niet op dezelfde lijn met die van Caesar, noch kennen den eerste dezelfde veldheerstalenten toe als den laatste, maar aan den anderen kant wint de Franschman het als politiek avonturier van den Romein. Bij Julius Caesar was het purper einddoel van zijn leven, en hij viel juist toen hij meende het bereikt te hebben. Lodewijk Napoleon, als Keizer, reeds vóór dat hij als veldheer optrad, en waaraan hij eigenlijk streeft is nog niet met zekerheid te bepalen. Dit schijnt intusschen gewis dat hij even als Caesar gebieden wil in de nieuwe stad.

De feiten hebben een onverbidde logika, heeft hij in een gedenkwaardigen brief gezegd. Het is zoo, maar evenzeer hebben zij somwijlen een fijne ironie. Dit zal den keizerlijken geschiedschrijver niet ontgaan, als hij met zijn arbeid tot het punt is gevorderd, dat Julius Caesar de teerling wierp over zijn lot en den Rubicon overtrok, om Rome te bereiken. Zonderling! diezelfde rivier, geografiesch van zoo weinig betekenis, maar historiesch zoo beroemd, wijl zij Caesar en zijn fortuin heen gedragen vloeit tusschen het tegenwoordig rijk van Viktor Emmanuel en de getrouw gebleven Pausselijke Staten, zoodat hij, die weder te Rome om het lot der wereld dobbelen wil, moet beginnen met Caesar's Rubicon over te trekken.

Dus zal de Keizer, al meent hij met onbevangen geest een kapittel uit de Romeinsche geschiedenis te behandelen, onwillekeurig tot toepassingen komen, die hem verre kunnen leiden. Caesar stond aan het begin zijner fortuin, toen hij met zijn legioenen over den Rubicon stak. Deze koene stap verwerf hem de oppermagt, die hij behield tot de dolk van den volksman,

Brutus, in eene duistere zamenrings geslepen, hem nederstiet. Lodewijk Napoleon, als hij op zijne beurt tot het overschrijden van den Rubicon besluit, bedenken dat hij reeds een veldheers- en staatsmans-loopbaan heeft afgelegd, en deze rivier, die vóór Caesar het begin zijner grootheid was, voor hem het einde kon worden. Hij moge verder bedenken dat aan gene kant van den Rubicon het geslacht der zamenzweerders niet is uitgestorven, en de dolk des sluipmoordenaars er nog even goed als ten tijde van Brutus, ter gelegener uur, de borst van Caesar weet te treffen. Dit alles zal hem wel voor den geest komen als hij de lotgevallen van Julius Caesar verhaalt, en of hij wil of niet, het zal in zijn stijl zichtbaar wezen dat hij er aan gedacht heeft.

Daarom, welk ook het doel moge zijn dat de Keizer met het schrijven van dat werk beoogt, zijn wij zeer verlangend het te lezen, vooral het hoofdstuk Rubicon.

Men schrijft ons uit Rome dat hier te Rome is alles rustig en men gaat geregeld van gaar.

„Bijndelijk is het Iersche korps lang verwacht, voor ruim acht dagen, te Ancona aangeland. Manschappen en officieren zijn allen zonder uitzondering Ieren, zijn goed in de wapens geoefend, en vormen een brillant korps, waarover de Lamoricière niet genoeg zijne tevredenheid kan betuigen. Deze is zoo op het oogenblik weer hier gekomen en was gisteren (op Hemelvaartsdag) bij de plegtigheid van St-Jan van Lateranen. Zijne Heiligheid reed van daar naar het Lupinaal, dat zij sinds lang niet bezocht had, en noemde den generaal de Lamoricière aan het maal, dat hij zich daar had laten gereed maken. Ik zie uit de Fransche krantten dat er gerucht is dat de Lamoricière was op den generaal en hem langs vele zijden bemoeijelijkte. Geloof er geen woord van. Zoo er eenige moeilijkheden te regelen geweest zijn, dan betreffen ze het ministerie van Orlog, dat voor 't oogenblik aan de handen van Mgr. de Merode is toevertrouwd. Onvermijdelijk moesten er bij de nieuwe organisatie van het leger, die met groote aktiviteit wordt tot stand gebracht, eenige kwestien van bevoegdheid ontstaan, die gemakkelijk en spoedig zijn uit den weg geruimd. Zoo de generaal daarin is betrokken geweest, dan was het slechts zijdelings. De populariteit van den generaal heeft daarbij niets geleden, en ik ben zeker dat niemand zijne diensten meer op prijs stelt, dan juist Kardinaal Antonelli.

„Er blijven hier voortdurend vrijwilligers aankomen, en het aantal jonge lieden van rijke en aanzienlijke familiën, die als eenvoudige soldaten dienst nemen, begint vrij aanzienlijk te worden. Ik zelf heb er verscheidene van gezien en gesproken; daaronder voor een paar dagen ook den jongen markies de Villele, kleinzoon van den bekenden minister van Karel X, die van het eiland Bourbon herwaarts gekomen is. Aan deze jongelieden is nu eene afzonderlijke kaserne bij Sancta Maria Maggiore aangewezen, en bestuurszaken ze ook in een bijzondere uniform, als jagers te voet, ontvangen; nu zijn ze nog als linietroepen gekleed. Zodoende zal hunne positie zoo veel te beter worden; en zullen zij, hoezeer gemeen soldaat blijvende, niet gedurig met menschen van weinig opvoeding, zoo als veelal soldaten uit geringen stand zijn, dag en nacht behoeven te verkeerren. Overigens kan dit jagerkorps een uitgelezen troep worden, zoo als van jongelieden, die vol vuur, van deftigen huize en over 't algemeen zeer bemiddeld, en daarbij zeer godsdienstig zijn, te verwachten is. Het is immers alleen uit gevoel van godsdienst, dat zij een staat aanvaarden, die toch menschelijkerwijze genomen veel opofferingen en een hard leven medebrengt.

„In het geheel is er nu een leger van 30,000 man, vol moed en met een goed karakter. Het heeft keur van officieren, en een goed onderofficierenkorps. Het heeft de Kardinaal Antonelli, dat hij er toen reeds over de 1000 op zijn lijst had, die zich uit verschillende landen en van allen rang hadden aangeboden.

(1) Vervolg der korrespondentie, gisteren medegedeeld.

Verscheidenen hunner zijn, als gemeen soldaat, in dienst getreden.

„Eene rijke leugenbron hebben de berichten over de reis des Konings van Sardinië in Toskane en de Romagna opgeleverd. Ik heb berichten van ooggetuigen en personen, voor wier verhalen ik u kan instaan. Des Konings reis is geen triomftogt geweest, en de koninklijke vorst heeft dit ook genoeg gevoeld. Versieringen, officiële illuminatiën en geschreeuw van gepupeerde er genoeg; te Florence, Livorno en Modena waren de kinderen Israëls sterk gerepresenteerd, en bij gebrek aan beteren waren verscheidene Israëlitische heeren en dames op de koninklijke bals, natuurlijk in plaats van den hogen adel, die zich onderscheidde door zijne afwezigheid. Maar ik sta over dat alles heen, om slechts een punt bepaaldelijk tegen te spreken, dat door de revolutionaire kranten met veel beweging is rond geveert, namelijk de zoogenaamde deelneming der geestelijkheid. Dat heeft zich te Bologna bepaald bij een kanunnik, die om meer dan eene rede gesuspendeerd is, bij een anderen kanunnik, Bonta genaamd, die maar half het gebruik van zijn verstand heeft, bij 6 of 7 andere gesuspendeerde geestelijken, ter ontvangst van den Koning naar Bologna gereisd. Dit soort zoekt soort — en bij de militaire kapellans, die tot het militaire huis van den Koning behooren. Dit gansche personeel heeft zich op de verschillende plaatsen vertoond. De bovengenoemden zijn den Koning vooraf gesnel naar Modena, waar zij den Koning op nieuw plegtig in de kathedraal ontvangen hebben. Dit was den Koning volstrekt niet aangenaam, die hun een norsch gezigt toevogde: „Mijne Heeren, ik heb u immers reeds te Bologna gezien.“ Daarenboven moet gij weten dat hier in Italië een aantal menschen bij de kathedraal plegtig de plegtigheid van den Koning te bejubelen, als daar zijn koorzangers, kosters, en al die verder bij het altaar of in een optogt plaats nemen. Daardoor kan alligt een oppervlakkig toeschouwer in de verbeelding komen dat hij 50 of 60 priesters voor zich ziet, waar er misschien geen vijf of zes zijn.

„Voorleden Zondag woende ik de tweede beatifikatieplegtigheid bij. Die van den gelukzaligen Joannes de Rossi, geboren te Voltaggio, bij Genua, maar als kind reeds hier naar Rome gekomen, waar hij al zijn studien verrichtte, in het Romeinsch Kollegie priester werd en eindelijk kanunnik der kerk van O. L. V. in Cosmedino alhier. Hij overleed in 1764. Onder de personen daarbij tegenwoordig zag ik eene vrouw, wier wonderbare geneezing van onheilbare ziekten, door aanroeping des Heiligen mans in het proces zijner beatifikatie voorkomt, alsmede de geneesheer, die haar onder zijne behandeling had.

„Zondag aanstaanden zal dezelfde plegtigheid plaats hebben omtrent den gelukzaligen Josephine, maar daarover schrijf ik u nader.

Gnaarname wij plaats aan het volgend schrijven:
Brussel, 23 Mei 1860.

„Mijnheer de Redakteur!

„Ik verneem dat, in het door u uitgegeven dagblad het blad *l'Universel* beschuldigd wordt van eenige onjuistheden onder den invloed der Fransche Regering te staan. Deze beschuldiging, tegen wier inhoud, als in eenen artikel bezijden de waarheid, ik ten krachtigste protesteer, is van zulk een ernstigen aard, dat het noodig is een geregtelijk onderzoek te worden onderworpen, vooral in de tegenwoordige omstandigheden. Maar veel liever doe ik een beroep op uw goede billijkheid en op uwe christelijke liefde, ter openning van deze mijne getuigenis in drie kolommen.

„Sedert den 1^{en} Mei II. is de *Universel* in de handen van een vereniging van Belgische burgers — uitsluitend Belgen: zijne redaktie bestaat, zonder uitzondering, uit Belgen en hunne vaderlandsliefde te zamen met de onwankelbaarheid hunner beginselen te verdenken zou een ondragelijk onregt zijn.

„Indien gij ons de eer deelt ons te lezen, Mijnheer (sedert 5 Mei doen wij het u geregeld geworden) zoudt

gijzen, dat wij niet nalaten, wij, Walen, de zaak der Vlaamingen te verdedigen en op de eenstemmigheid van Belgen en Hollanders aan te dringen, om den gezamenlijken gevaren het hoofd te kunnen bieden, die ons, van buiten af, zouden kunnen bedreigen.

Laurens, Mijnheer, de betuiging mijner hoogachting.

P. DE HAULLEVILLE,
Hoofdredakteur van den *Universel*.

De geachte hoofdredakteur van den *Universel* bewijst ons door dezen bij ons welkomen brief, dat dit blad, sinds het door hem geredigeerd wordt, dat is, sinds 5 Mei, niet meer staat onder den invloed der Fransche Regering. Wij verheugen ons daarover oprechtelijk en wij zeggen er van gansch harte bij: van den heer de Haulleville was t niet anders te verwachten, dan dat hij zijne zelfstandigheid bewaren zou.

Aangaande de verwoesting door den orkaan van eergisteren op verscheidene plaatsen veroorzaakt, verneemt men nog het volgende:

Volgens waarnemingen op het Meteorologisch observatorium aan den Helder, bereikte de winddrak eene sedert het bestaan van die inrigting nog onbekende hoogte, die namelijk van 117.5 pd. op de vierk. Nederl. el, ten 6 u. 35 m.

Te Haarlem is een groote schade geleden aan schoorsteenen en dakpannen, oude boomen zijn ontworteld, tuinvruchten en gewassen vernield, en vele gebouwen ingestort, o. a. eene groote stalling en koetshuis, een zeer hoog gebouw, dat een ander daarnaast staand perceel, dat men bezig was te vertimmeren en te verbeteren, in zijnen val medesleepte en verpletterde; gelukkigwijze werd niemand er door getroffen, doch de doorgang aan de Cicilasteeg en Wijngaardstraat is geheel versperd; twee nieuwe in aanbouw zijnde huizen, bijna voltooid, aan het Popelingsgat, liggen in puin, zoo mede een dergelijk huis in de Magdalenstraat.

Uit Zandvoort wordt van den 29sten het volgende gemeld: In den vroegen ochtend van gisteren strandde anderhalf uur bezuiden deze gemeente, eene brik, welke voor de derde bank wegzonk, zoodat de bemanning zich in den mast trachtte te bergen. In weerwil van de krachtigste en herhaalde pogingen van de bemanning van de Zandvoordsche reddingsboot, is het aan deze niet mogen gelukken, het wrak te bereiken, vermits zij telkens door de hevige branding werd teruggeslagen, en de manschap ten eenemale werd afgemat.

Benigen tijd daarna werd de wind westelijker en de zee niet kalmer en wendde men pogingen aan om de reddingsboot op nieuw te bemannen, waartoe zich eendekijk 4 Noordwijkers, 2 Zandvoorders en een Egmondter aanboden. Deze hadden het geluk het wrak te bereiken, op hetwelk slechts een levend mensch aanwezig was, hetwelk zij dan ook grepen, maar die zich ongelukkig had vastgebonden, derwijze, dat, toen de boot op nieuw door eene golf werd teruggeslagen, ook deze laatste schipbreukeling is verdrongen. Tot nog toe is niets, nopens den naam of de bestemming van het schip bekend, en weet men alleen, dat het bij het stranden eene Nederl. vlag vertoonde.

In den nacht van 29 op 30 Mei is bij Zandvoort een Fransch schip, in ballast, gestrand. De bemanning, bestaande uit vijf man en een jongen, is met hare eigene sloep behouden aan wal gekomen. Heden 30 Mei was nog een groot mastelodschip in het gezigt, hetwelk twee vischschuiten bij zich had.

Te Texel zijn de te veld staande gewassen verschrikkelijk geteisterd. Wagens werden met de paarden de zee ingeslingerd. Een kaagschip en meer andere kleine schuiten zijn achter hun ankers gezonken en tegen de dijken verbrijzeld, gelukkig zijn bij dit alles geen menschenlevens te betreuren, doch aan onze stranden heeft de storm de akeligste verwoestingen aangerigt.

Uit Hoorn berigt men dat een schip, beladen met vee, de haven niet kon bereiken en op de steenen is vast geraakt; het volk, benevens een groot gedeelte van het vee, is behouden aan wal gebracht; een dertigtal schapen zijn evenwel verdrongen. Het schip is door de Hoornsche reddingsboot binnen de haven gesleept. Van persoonlijke ongelukken heeft men niets vernomen.

In de omstreken van Purmerend is ook veel vee verdrongen en door den wind gestort. Voor Egmond aan Zee is eene Scheveningsche pink ongeslagen; al de opvarenden zijn verdrongen.

In het Westland is door den storm aan het veldgevee groote schade veroorzaakt. Met de aardappelen ziet het er treurig uit, het loof is meerendeels zwart, vooral ook hebben de aardbessenboomen veel geleden. Met de vruchtboomen daarentegen is het nog al meegevalen, en ook de wijngaarden, die meer tegen den noorden- en noord-westen wind zijn gebouwd, zijn ook zonder belangrijke schade vrijgekomen.

Die Werkendam schrijft men dat slechts de twee hoogste omrade buitenpolders boven water zijn gebleven, al de met vlas en granen bezaaide velden zijn ondergevoerd; veel vee is omgekomen.

Uit Dordrecht wordt geschreven, dat het water reeds

twee uur voor de aanvang van den vloed begon te wassen, en bereikte in den avond van 10 tot 11 ure, zoodanige hoogte, dat verscheidene grachten, aan de binnenhaven gelegen, overstroonden en het water in vele huizen dreng. Een polder, tegenover de stad gelegen en niets dan bouwland bevattende, werd genundeerd, boomen ontworteld, enz.

Betreffende het ongeluk de stoomboot *de Langstraat* overkomen, bevat de *Nieuwe Rotb. Ct.* de twee volgende brieven:

RAAMSDONK, 29 Mei.

Een vreeselijk ongeluk heeft op gisteren deze gemeente en omstreken, doch vooral het naburige 's Grevelduin-Capelle, in diepen rouw gedompeld. De stoomboot van Capelle op Rotterdam is op dien dag in het gezigt van de Hooge Zwaluwe en den polder de Koekoek, gezonken, en van de twee en vijftig passagiers en schepelingen, zijn als door een wonder slechts tien personen gered; de andere twee en veertig hebben op helderen dag — het was vijf ure des namiddags — hun graf in de rivier gevonden. Over het meerendeel dezer ongelukkigigen heeft Capelle te treuren; voeg daarbij, dat er eenige verloofden onder waren, die op den feestdag een pleziertogtje naar Rotterdam en terug wilden maken.

Als men de wonderbare redding der tien overgeblevenen verneemt, zoo als hier verhaald wordt door een hunner, die twaalf uren achtereen, onder het geloei van den storm en omringd door het onstuimige water, met zeven zijner lotgenooten zich aan den mast vast geklemd hield, telkens denkende dat het zwakke bootje, door de vreeselijke golfslagen en de sterke deining, van een zou splijten; als men hoort dat twee anderen aan den schoorsteen waren vastgeklampt, dan krimpt elks hart bij de gedachte aan zulk eene ontzettende ramp ineen. En dan hebben de overgeblevenen hunne reisgenooten achtereenvolgens zien verdrinken — welk schouwspel twee uren duurde — terwijl zij in dien toestand een bangen nacht doorbragten, die zelfs, door den zwaren storm, den stillen huisbewoner met angst en schrik vervulde!

Zoo verre wij de namen der geredden weten, zijn deze: Leendert Boeser, Jan van Delden, matroos, Pieter den Bree, stuurman (van Capelle), Martens, molenaar, en de zoon van Langewerf, beiden te Waspik.

DRIMMELN, 28 Mei.

Gisteren, Pinkstermaandag, tegen den avond, komt de stoomboot *de Langstraat*, van Capelle op Rotterdam varende, niettegenstaande den hevigen W.Z.W. storm nog Dordrecht, bereikt op de hoogte van de Zwaluwden steg, waardoor de stormfok wordt overhoofd geslagen en men alle moeite heeft om het vaartuij te sturen. Op de hoogte van den zoogenaamden Koekoek gekomen, loopt de boot door een hevigen rukwind en moeijelijk water uit zijn roer en slingert dadelijk zoo hevig, dat zij in korten tijd langs de kajuitspoorten vol water loopt en op drie vadem water zinkt.

De passagiers met het scheepsvolk, uit ruim vijftig man bestaande, klauterden op schoorsteen, mast en raderkasten, doch werden daarvan, terwijl zij een akelig geschrei aanhieven, bij geheele groepen door de golven afgeslagen, en vonden op tien na den dood in het onstuimige water. Geen vaartuij was in de nabijheid dat eenige redding kon aanbrenge; een angstige nacht brak voor de overblijvenden aan.

Tegen den morgen aanbrak, toen het weder bedaarder kwam de stoomboot *Stad Goertruidenberg*, die te Dordt wijselijk was blijven liggen, aanstroomen, en vond op de plaats des onheils de tien schipbreukelingen; tegen den dood worstelende, aan mast en schoorsteen hangen. De bekwame gezagvoerder zond zijn matroos Cornelis Dyckmans met de sloep ter redding uit, aan wien het met veel krachtsinspanning en het nemen van juiste maatregelen gelukte, nu eens twee, dan weer drie en op die wijze alle tien nog overgebleven ongelukkigigen, van koude en ongemak verstijfd, behouden aan land te roeijen. Ongeveer 12 uren verkeerden zij in dien bangen toestand.

Voorts deelt het *Handels en Effektenblad* in een brief uit Lage Zwaluwe nog het volgende mede:

Een alhier [Lage Zwaluwe] wonende schipper mist bij dit ongeluk drie volwassen dobtters. Eene weduwe verloor twee harer zoons, twee broodwinners. Vele ouders hare eenige dochters. Saligrijnde komt men elkander op straat tegen; deze zegt mijn kind is ook verdrongen, en andere knouwt slaakt kreten van wanhoop wegens het verdrinken van haar nechtgenoot; met één woord, het is eene ramp, die moeijelijk te beschrijven is.

Behalve het 12tal inwoonders dezer gemeente, berekent men het getal der verdrongen van andere plaatsen op 45 personen.

De verongelukte Capelsche boot is het stuurersbootje, dat vroeger te Rotterdam de passagiers naar den Rijnspoorweg bracht.

De telegrafische gemeenschap met Alkmaar en het Nieuwediep is hersteld.

Naar wij van goederhand vernemen, is door Z. M. bij besluit van 27 dezer ingesteld eene commissie tot het doen van onderzoek naar den tegenwoordigen toestand der koninklijke akademie van beeldende kunsten te Amsterdam, en tot het indienen van zoodanige voorstellen als waartoe dat onderzoek aanleiding zal hebben gegeven, en welke commissie, naarmate zulks noodig is, te Amsterdam of te 's Gravenhage zal bijeen komen. Tot leden diar commissie zijn tevens benoemd de heeren mr. C. H. B. Boot, te 's Gravenhage, lid van den Raad van State, voorzitter; J. Bosboom, te 's Gravenhage; J. Brouwer Ancher, te Amsterdam; J. W. Kaiser te Amsterdam; W. J. Hofdijk, te Amsterdam, sekretaris; J. I. Mazel, te 's Hage; W. N. Rose, te 's Hage, en D. Vis Blokhuizen, te Rotterdam. (*Rotb. Ct.*)

Naar men verneemt zijn eerstdaags weder goedkope plezier-treinen te wachten van Amsterdam, langs den Nederlandsche Rijnspoorweg, over Utrecht naar Antwerpen en Brussel, in drie dagen heen en terug, op ongeveer gelijken voet als voorleden jaar.

Men wil weten, dat aan den heer mr. C. C. E. d'Engelbrunner, oud sekretaris-generaal bij het Departement van Justicie, een wachtgeld ten bedrage van f. 2500 is toegelegd. Wij deelen dit berigt onder reserve mede. (*H. & E.*)

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. f 50 a f 70; 2de kwal. f 40 a f 60; 3de kwal. f 30 a f 40. Schapen f 24 a f 30. Varkens 40 a 44 et. per Ned. lb.

Z. M. heeft benoemd bij de arr.-registruurskant. tot officier van justicie te Dordrecht, mr. C. F. Th. van Maanen, tot substituut-officieren van justicie: te 's Gravenhage, mr. H. J. A. Raddt, van Oudenbarneveldt, te Dordrecht, Jhr. mr. B. C. de Jonge; alsmede S. van Boekeren, die zijn verzoeken, eervol ontslagen als ontvanger der in 's Hage, te 's Hage, en te 's Hage, behoudens aanspraak op pensioen.

's GRAVENHAGE, 31 Mei. De min. van Oorlog, Jhr. Casembroot, woont dagelijks de oefeningen met de stukken getrokken geschut op het strand te Scheveningen bij.

HAARLEMMERMEER, 28 Mei. Op den 22^{en} en 24^{en} dezer was het feest onder de Katholieken in de gemeente Haarlemmermeer. Men weet, dat in dien uitgestreken polder van achtteenduizend bunders, voor weinige jaren aan de golven ontwoekerd, een niet gering getal van Katholieken zich heeft nedergezet, en dat er om in dezer godsdienstige behoeften te voorzien, niet minder dan drie kerken noodig zijn. Twee zijn afgebouwd, en werden op de voormelde dagen door Zijne Hoogwaardigheid den Bisschop van Haarlem, geconsacreeerd; de eene, (die op den 22sten dag geconsacreeerd werd) is gesteld onder de bescherming van den H. Franciscus van Sales, de andere onder de bescherming van den H. Joannes den Dooper. Zijne Hoogwaardigheid heeft, op het einde der tweede plechtigheid, openlijk dank gezegd aan allen die, op welke wijze ook, tot de stichting dezer kerken en der pastoorwoning (bij eene der beide reeds gebouwd), iets hebben bijgedragen, alsmede aan hen die de overige voorwerpen tot de betamelijke oeffening der godsdienst benoodigd, hebben helpen verschaffen. De eerste dankzegging was zoo als ligt te begrijpen is, voor den Welteerw. Heer J. Steenvoorden, als zijnde sedert de maand December 1855 met de herderlijke zorgen, in den Haarlemmermeerpolder, belast, zoodat op hem vooral de overzware taak om het tot de vermelde stichting, boven de opbrengst der algemeene kerk-kollekte in 1856 en de bijdragen van het Rijk en van de Provincie, benoodigde te verzamelen en al het bijeengebrachte doeltreffend aan te wenden, gedrukt heeft. Nog werden in het bijzonder vermeld de schenkers der ruime grondstukken, (voor de Parochie van Sint Jan den Dooper, de heeren van Berkel, Boneke en Wobbe, respectievelijk uit Delft en Rotterdam; voor die van Sint Franciscus Salesius de heer Verdgaal, uit de parochie Vogelenzang) en de Dames-Vereniging te Haarlem, die priestergewaden en altaarbedeuelen vervaardigd en verschaft heeft, voor welke gebruik de aanzienlijkste kerk van het bisdom zijde niet zou behoeven te schamen.

Algemeen is groote tevredenheid betuigd over de gebouwen, als sterk, net en doelmatig; men had, bij de bekrompenheid der middelen, zich met zulken uitslag niet durven wachten. De architect, de heer Moikenboer, heeft hier nogmaals getoond, dat hij met geringe middelen betrekkelijk veel weet te doen.

Wij sluiten dit berigt met den wensch, dat ook de derde kerk weldra tot stand mag komen. Dan nog zal iedere der drie kerken parochianen hebben op een afstand van nagenoeg anderhalf uur gaans.

HOORN, 30 Mei. Bij de heden plaats gehad hebbende verkiezing voor een lid der Tweede Kamer, zijn uitgebragt 843 stemmen van omrade 16. Verkozen de heer H. Mensonides met 241 stemmen; Mr. M. J. de Lange verkreeg 204, en de heer S. A. van Hoogstraten 110 stemmen.

De telegraaf meldt heden het volgende: PARIJS, 30 Mei. De *Pays* zegt, dat eene dépêche

mit Napels van gisteren bevestigd, dat Garibaldi Palermo is binnengerukt en dat het bombardement der stad door de fort en de vloot voortduurde.

Bij bulletin is bekend gemaakt, dat prins Jérôme gisteren door een hevige kongestie in het hoofd is aangevallen; dezen morgen was in zijn toestand een geringe verbetering gekomen.

De *Moniteur* bevat een dekreet, waarbij de zitting van het Wetgevend Lichaam van 31 Mei tot 30 Junij wordt geprorogeed.

De volgende officiële dépêche is ontvangen. Het bericht is bevestigd, dat Garibaldi Palermo is binnengerukt en dat zijn hoofdkwartier heeft gevestigd. Het bombardement was gestaakt, maar de stad had vreeselijk geleden.

MARSEILLE, 30 Mei. Nadat zes oorlogschepen van ons eskader van de Middellandsche Zee zich te Toulon van leestogt hadden voorzien, zijn drie daarvan op nieuw gestevend naar de Hyërische eilanden, terwijl de overige drie schepen naar Genua zullen vertrekken tot het teughalen van onze troepen uit Italië.

In een brief uit Konstantinopel, over land ontvangen, wordt de ziekte van den sultan bevestigd. De broeder des sultans wordt zeer naauwkeurig in het serail bewaakt. Men beweert dat een reaktionair konijn ten zijnen gunste ontdekt is, terwijl er bijgevoegd wordt dat deze mededeling een goede broer voortkomt.

TURIJN, 29 Mei. Te Genua zijn berichten uit Napels van heden voormiddag 9 1/2 ure ontvangen. Het bombardement van Palermo heeft verscheidene uren aangehouden. Garibaldi is den 27 die stad binnengetrokken. De getalsterkte der belegeraars was niet groot, doch geleid doot hunnen dapperen aanvoerder, hebben zij een overwinning behaald. Het hoofdkwartier van Garibaldi is in het midden der stad gevestigd. Het getal dooden is zeer aanzienlijk.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 29 Mei. Bij de opening der Nijverheids-tenoonstelling te Limes hield de minister Fould een aanspraak, welke slot hield: „Wij genieten reeds de vruchten eener vrugtevolle regering. De huishoudelijke weg, dien Frankrijk inslaat, voert tot een tijd van overvloed. Daarom moeten wij den vorst danken, wien wij reeds veel verschuldigd zijn. Denken wij eens een jaar terug. Toen was het volk in oorlog gewikkeld en tallooze families zagen verwanten op het slagveld vallen. De zegespraak kwam echter onze tranen droogen en geheel Frankrijk drong zich vol feestdrift om dan bewonderden vorst. „Wid weet, waar wij Frankrijk toe had kunnen brengen; zoo hij zich niet wijzer getoond had dan het volk. Hij alleen bleef kalm te midden der algemeene opgewondenheid. Hij hebt gezien hoe hij, na het slagen zijner plannen en het verzekeren der onafhankelijkheid van een verbonden leger, aan de wereld een ongekoopten vrede schonk. Die gematigdheid is het beste wapen van de toekomst, en ieder zal zich de woorden herinneren, door den Keizer bij de opening van het Wetgevend Lichaam uitgesproken: „Ik wil dezen vrede opregt zeide hij, en ik zal niets verzuimen om hem in stand te houden.“ Vertrouwt dus op hem, die u uit de handen der verschillende partijen gered heeft. In weervil der opgewondenheid in eenige staten van Europa, der beweging en het wantrouwen, dat men poogt in te boezemen, kan Frankrijk zich rustig en gelukkig aan zijn werk wijden. Het weet dat de Keizer sterk genoeg is om aan allen achtung voor zijne regten in te boezemen en dat hij een te trouwe nabuur en bondgenoot is, op wien men staat kan maken, om de Rege van anderen te bedreigen.“

De *Moniteur* berigtte dezer dagen dat de Regering niet voornemens was de bestaande wet op het onderwijs, bekend onder den naam van wet Falloux, te hervormen in den zin van de wenschen van den Staat moet uitgaan, zooals gemeld was van een zijde, die met de oude legitimistische partij in betrekking staat. Van den laatsten kant wordt nu volgehouden dat het wel degelijk in de plannen der Regering ligt in betrekkelijk korten tijd deze hervorming door te zetten, ondanks den tegenstand der geestelijkheid, welke natuurlijkerwijs niet zal nitblijven.

Bij een wapenschouwing onlangs gehouden is niet onopgemerkt gebleven, dat de prins van Holstein aan de zijde des Keizers raed. Verscheidene personen hebben daarin een bevestiging willen zien van het gerucht dat er tusschen de Duitschen en Frankrijk een vrij innige verstandhouding bestaat.

Het gerucht loopt dat graaf Walewski, voormalig minister van Buitenlandsche Zaken, den hertog de Grammont als gezant te Rome zal gaan vervangen. Het wordt echter sterk betwijfeld. Wat den hertog de Grammont betreft, zoo meldt een korrespondent, dat hij in deerniswaardigen toestand te Parijs is aangekomen. Zijn gestel is zooal niet ondermijnd, ten minste zwaar geschiedt. Het denkbeeld van door den barvloek getroffen te zijn moet hem zoodanig beheerschen, dat hij er met ieder

die hem nadert, over spreekt. Naar aanleiding daarvan brengt de korrespondent, aan wiens berichten deze bijzonderheden ontleend zijn, een gezegde van Pius IX in herinnering van eenige jaren geleden. Wanneer ik, zeide deze Paus, even als mijn voorganger St Pieter, de magt bezat om de bedriegers ter aarde te doen storten, zou het Vatikaan het kerkhof der diplomaten worden.

Uit Genua wordt dd. gisteren geschreven dat het Sardijnische goevernement in afwachting der gebeurtenissen zijne krijgstoerusting voortzet. Het leger, op voet van oorlog, gebragt telt 201,000 man, bestaande uit 116,000 man infanterie, 17,000 man kavallerie, 16,500 scherpschutters, 6000 artilleristen en 3000 man tot de genie behoorende, welke gezamenlijk 158,500 man bedragen, doch waarvan moet worden afgetrokken een reserve van 42,500 man.

Het Sardijnische smaldeel telt vier stoomfregatten, en zes oorlogsschepen van minderen rang. Naar gezegd wordt zal het naar de wateren van Sicilië stevenen.

De Parijsche korrespondent van den *Times* gelooft dat het *Journal du Puy de Dôme* juist oordeelt door omtrent telegrammen in het algemeen aan te merken, dat van 172 die in de laatste 14 dagen ontvangen waren, 134 bewezen werden valsch te zijn, en 14 twijfelachtig, 10 werden dadelijk vergeten (als niets beduidende), 8 beschouwde men als waarschijnlijk en 6 werden gerekend waarheid te bevatten, zoodat de telegraaf, volgens deze berekening, vier ten honderd waarheid zendt en 96 of onwaarheden of twijfelingen.

ENGELAND.

LONDEN, 28 Mei. De *Sun* behelst het volgende, ontleend aan een bijzonderen brief, dd. 18 Mei, uit Palermo:

„De binnehlansche postgemeenschap is gestremd en al de telegraafdraden zijn afgesneden. Garibaldi rukt tegen Palerma op. De koninklijke troepen zijn wel degelijk geslagen, niet door Garibaldi's manschappen, maar door Siciliaansche bondgenooten. Gisteren keerde een kolonne van 4000 man van Calata Fimi terug. Meer dan twee derden er van is gedood of gevangen genomen. Slechts een half dozijn bragt zijn geweren mede. Velen waren half naakt en een was in vrouwenkleeding. Een andere kolonne, ongeveer 3000 man sterk, kwam van Parco, na schier hetzelfde lot te hebben ondergaan. Elken dag worden door het komitee der opstandelingen nieuwe proklamatiën afgekondigd.

„Uit Napels zijn 800 Zwitsers aangekomen; tweemaal zijn zij in het veld gezonden, maar teruggekeerd. Nu zijn zij te dezer stede. Zoodra Garibaldi nadert zal het volk op de straat verschijnen en de troepen aanvallen. Alles gaat goed. Frans K kan zich nu gereed maken om voor tijdelijke afscheid te nemen. Ge kunt u de geestdrift niet voorstellen, die in de stad heerscht. Ieder wacht met ongeduld het oogenblik om handgemeen te worden.“

— Dat men in Engeland moet zijn om allerlei ongerijmdheden te zien opdisschen, bleek dezer dagen weder uit eene vergadering der vrienden van den algemeenen vrede.

Deze vrienden kwamen tot de schrandere gevolgtrekking, dat men, om een algemeenen vrede te verwerven, alle omwentelingen moest ondersteunen opdat ten laatste elk volk afzonderlijk staan en niemand meer onder vreemde dwingelandij zuchten zou.

Een berigtgever merkt aan, dat gezegde vrienden dan wel het eerst aan Ierland een handreiking dienden te doen om het van Groot-Brittanjes heerschappij te verlossen.

— Aan den *Times* wordt geschreven, dat te Messina en Catania rust heerschte, doch beide plaatsen in opstand zouden komen als Garibaldi er zich vertoonde. Diens troepen moeten reeds van 15000 tot 40000 man gestegen zijn. Deze berigten zijn slechts onder voorbehoud aan te nemen.

De *Morning Post* meldt dat Pruisen, Engeland en Oostenrijk het eens zijn omtrent het Oostenrsche vraagstuk.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 28 Mei. De *N. Preuss. Ztg.* verklaart dat wat vroeger gemeld is nopens Napoleons wensch, aan de gezanten van Saksen en Wurtemberg, dat hunne vorsten zich zijn „broeder en dienaar“ zouden noemen, uit de lucht gegrepen werd.

Zoo ook zoo, volgens eene verzekering van de officiële *Staats-Anzeiger*, het berigtte nopens den dépêchen-diefstal onwaar zijn. Eenigen meenen dat men die zaak tracht te verbloemen.

ITALIE.

TURIJN, 28 Mei. Een hier verschijnde bericht behelst een nieuw manifest van Garibaldi, dat als volgt is:

„Aan de goede priesters. Wanneer van mijn vader van Italiëns lot moge worden die geestelijkheid, welke thans gemeene zaak met de verdrukten van alle landen maakt, die geestelijkheid, welke vreemde soldaten werft om hare Italiaansche broeders te bestrijden, heeft zich zelve aan den vloek der toekomstige geslachten overgegeven,

— Te evenwel een groote troost en als een belofte, dat de ware godadienst van Christus niet verloren zal gaan, als men in Sicilië de priesters aan de spits des volks ziet om de tyrannij te bestrijden.

„Ugo Basil. Verital Gusmarolli Bianchi! ge zijt niet geheel dood. Dierbare martelaren, heilige kampvechters voor de zaak des vaderlands, zoodra de dag aanbreekt dat men uw voorbeeld volgt zal de vreemdeling opgehouden hebben onzen grond te betreden, hij zal hebben opgehouden den meester onzer zonen, onzer vrouwen, van ons erfdeel, van ons zelve te zijn.“

Hetzelfde blad behelst een brief van Garibaldi aan Rosolino uit Calata-Fimi, 16 dezer:

Waarde vriend!

„Gisteren hebben wij gestreden en verwonnen. De vijand vlugt in wanorde naar Palermo, de bevolking is vol geestdrift en snelt toe om zich bij mij te voegen.

„Morgen ruk ik op tegen Alcamo. Zeg den Sicilianen dat het oogenblik is gekomen om er en ten spoedigste een einde aan te maken. Ieder wapen is voldoende voor een dappere — een geweer, een zis een spijker, een stok.

„Vereenig u met mij en verontrust den vijand aan onze flanken; ontsteek vuren op al de hoogten in zijnen omtrek; schiet vooral des nachts op de voorposten en schildwachten; breek de gemeenschap af, kortom val den vijand op allerlei wijze lastig. Dra ontmoeten wij elkander.“

— Over de gevangenneming van Mgr. Corsi, Aartsbisschop van Pisa, wordt nog geschreven, dat op Hemelvaartsdag een officier te Pisa kwam, met eene dépêche van den prins van Carignan. Daarin werd de pölaat verzocht zich naar Turijn te begeven om met den minister van Eeredienst te spreken.

De Aartsbisschop verklaarde zonder last van den Paus zijn diocees niet te kunnen verlaten, tenzij daartoe met geweld genoodzaakt wordende.

Den volgenden dag kwam de prefekt der stad en een officier der karabiniers om den Aartsbisschop andermaal uit te noodigen; doch deze herhaalde zijn vorig antwoord, waarop zij verzekerden den volgenden avond met de gewapende magt te zullen wederkeeren.

Dit geschiedde. De hand werd aan den Aartsbisschop geslagen en deze verklaarde voor het geweld te zwichten. Weinige oogenblikken later werd hij, tot diepe ontsteltenis van alle toeschouwers, tusschen de gendarmen uit Pisa gevoerd.

Alle overige bijzonderheden zijn, in verschillende vorm, bereids herhaaldelijk medegedeeld en geven den maatstaf aan der dwingelandij, waaronder Italië, onder graaf Cavours leiding, gebukt gaat.

De Piëmontsche Regering vervolgt niet alleen de hogere geestelijkheid maar ook eenvoudige priesters. Intusschen vindt zij zich hierin zeer teleurgesteld, want in plaats van hen hare willekeur te zien beamen, ontmoet zij alom mannen, die bereid zijn het ergste voor de waarheid te ondergaan.

Het schoone voorbeeld van christelijke heldhaftigheid, door den Aartsbisschop van Pisa gegeven, blijft zoo min zonder navolging als zonder goeden invloed uit te oefenen.

Men verzekert dat velen, die vroeger weifelden tusschen het omweütelings denkbeeld, dat de eenheid van Italië door onregt en geweld droomt, en dat der Kerk, hetwelk de eenheid der Christen volken, de handhaving van vorsten en Staten verdedigt, het laatste tot het hunne hebben gemaakt.

Er wordt opgemerkt dat graaf Cavour zich met weinig waardigheid gedragen heeft toen hij het Parlement bewoog om voor den afstand van Savoye en Nizza te stemmen. Hij zeide, dat voor Piëmont te vele redenen bestonden om eenen oorlog te duchten, dan dat men Frankrijk niet tot vriend zoude hebben. Met andere woorden, zegt een korrespondent, Cavour bekent dat het rijk, door verraad en regtsverkrachting, vergroot, te weinig degelijke bestanddeelen aanbiedt, dan dat hij niet zou vreezen het bij den eersten schok van buitens in puin te zien storten.

STAD NIEUWSCHEIDEN.

BURGERSLIJKE STAAT.

AMSTERDAM, 28 Mei. REVALLEN (26 Mei) ... Hendriks, Z. (28 Mei) ... J. S. de Bont ...

Wisselkoers.

2/m. Livorno	38 1/2
2/m. Napels	75 1/2
3/m. Petersburg	168
6/m. Weenen	85 1/2
2/m. Augsburg	99
2/m. Frankfort	99 1/2
2/m. Hamburg	35 1/2
Zigt	35 1/2
2/m. Londen	11.62 1/2
Zigt	11.70
2/m. Genua	45 1/2
Rotterdam	1/2

